

Ornitolovci Ornithohunters

Pogosto poslušam pogovore med ornitologi. V mislih imam predvsem nekatere mlajše, ki redno zahajajo v društvene prostore, verjamem pa, da bi podobne pogovore slišal tudi med starejšimi ptičarji in drugimi ljubitelji narave. Običajno pripovedovalce samo občudujem. Ko si iz iztrganih pogovorov sestavljam sliko njihovih opažanj, sem osupel. Ko iz njihovih besed približno preračunam čas, ki ga prebijejo na terenu, jim, priznam, včasih prav po otročje zavidam. Terenskemu delu posvečajo ogromno časa, temu primerni so tudi rezultati njihovih prizadevanj.

Drug začetek zgodbe se začne pri lovcih. V mislih imam tradicionalnega lovca s puško na rami, ki je po mnenju nekaterih pri nas že zgodovina, po prepričanju drugih pa še ne. No, za mojo zgodbo je pomembno le to, da je to lovec, ki se zabava in sprošča z razkazovanjem premoči nad divjadjo. Veliko prostega časa prebije v naravi, uspeh pa meri s številom rogov na steni, ki prijateljem zelene bratovščine nemo govorijo o njegovih rezultatih.

Čeprav sta zgodbi o uspehu na videz neprimerljivi, pa le nista tako različni.

Vsak poseg človeka v naravo, četudi na prvi pogled nedolžno stikanje za gnezdi ali opazovanje ptic, pomeni vznemirjanje že tako vznemirjene narave. Edino, kar lahko do neke mere opraviči zvedavo vtikanje nosu v grmovja in močvirja, je, da rezultati postanejo del splošnega človekovega znanja in da se tako dobljene izkušnje vgradijo v mehanizme varovanja narave. Opraviči ga torej lahko le javna objava opažanj in izsledkov. V nasprotnem je namen ornitolo-

govega terenskega dela enak namenu, ki ga ima lovec s puško na rami. Oba se odpravita v gozd zadovoljevat zgolj lastne užitke. In kakor bi, če bi bilo v moji moči, prepovedal tradicionalne lovce s puško na rami, bi prepovedal

tudi "ornitolovce", ki z daljnogledom okoli vratu prodirajo do najboljčutljivejših ostankov ohranjene narave, zanimivosti, s katerimi se pri tem srečajo, pa obdržijo v ozkem krogu prijateljev. Na svetu je že toliko ljudi in pritisk na naravo je že tako velik, da ne moremo več delati čisto vsega, kar se nam zljubi, četudi smo fizično to sposobni.

Davorin Tome

